

”سمپورڻا ڪي سمپتا هين وشو پريورتن ڪي گهڙي ڪي سمپتا هئ“

آج باپ دادا هرايڪ بچي ڪي آڌ سين آب تڪ ڪي سنگر ڀڳي آلوڪڪ جنم ڪي جنمپتري دڪ رهي ٿي. هرايڪ بچي نين دويه جنم ليتي باپ دادا سين وا سِير سين ڪيا ڪيا واعدي ڪيئي هئ اؤر آب تڪ ڪوئسي واعدي اؤر ڪس پرسينت ۾ نپائي هئ، واعدا ڪرنا اؤر نپانا اِسِر ڪتنا اَنتر رها هئ وا ڪرنا اؤر نپانا سَمان هئ. يهه جنمپتري دڪ رهي ٿي. هر ورش هرايڪ بچا يثا شڪتي باپ ڪي سنمڪ واعدي ڪرتي هئ اَرقات باپ سين پرتگيا ڪرتي هئ رزلت ۾ ڪيا ديڪا؟ پرتگيا ڪرتي سميه بهت اُمنگ اُتساه سين همت سين سنڪلپ ليتي هئ ڪچ سميه سنڪلپ ڪو ساڪار ۾ لاني، سمسيائون ڪا سامنا ڪرني ڪي شپ پاونا سين، ڪلياڻ ڪي ڪامنائون سين سمپرڪ ۾ آتي سڦلنا مورت بنتي هئ. پرنٽو چلتي چلتي ڪچ سميه ڪي باد فل اُئينشن ڪي بجاءِ صرف اُئينشن ره جاتا اؤر اُئينشن ڪي بيچ بيچ، اُئينشن بدل ٿينشن ڪا روپ پي هو جاتا هئ. وجئ همارا جنم سڌ اڌڪار هئ يهه سمرت سنڪلپ ڌيري ڌيري روپ پريورتن ڪرتا جاتا هئ، جنم سڌ اڌڪار هئ ڪي بجاءِ ڪب ڪب باپ دادا ڪي آڱي يهه بول نڪلتي هئ ڪ اڌڪار دو، شڪتي دو. ”هئ“ شبد ”دو“ شبد ۾ بدل جاتا هئ. ماسٽر داتا ورداتا، داتا ڪي بجاءِ ليوتا هو جاتي هئ. اُتسي پرشارت ڪي اِسٽيج ڪب تيور پرشارت، ڪب پرشارت، ڪب هلچل، ڪب اچل. اِسِر چلتي رهتي هئ اؤر چلتي چلتي رُڪ جاتي هئ. آب تڪ ڪي رزلت ۾، راستي ڪي نظارون ۾، منزل ڪي طرف سين ڪنارا ڪر ليتي هئ. آب تڪ پي اُتسي ڪيل دڪاتي رهتي هئ ليڪن يهه ڪب تڪ؟

باپ دادا پي اُپي نيان ڪيل ديڪنا چاهتي هئ. تو اِس نئين ورش ۾ آب اُتسا نيان ڪيل دڪاڻو جس ڪيل ۾ هر درشيه ڪا لڪش سڌا وجئ هو. هر وجئي هئ، وجئي رهينگي اُتسا سنڪلپ سڌا هر ڪرم ۾ پرتڪيه دڪائي دي. جئسي ڪلپ پهلي ڪا چتر هئ هرايڪ شڪتي سنا ڪي هات ۾ وجئ ڪا جهنڊا لهر رها هئ. آج تڪ پي آپ سريشت آتمائون ڪو وجئي رتن ڪي روپ ۾ دنيا والي سمرڻ ڪرتي اؤر پوڄتي رهتي هئ. پرشارت ڪرني ڪا سميه پي بهت ملا، نمبروار يثا شڪتي پرشارت پي ڪيئا. آب ڪيا ڪرنا هئ؟ آب پرشارت ڪي پرتڪيه قل سوروپ اَرقات سڦلنا سوروپ بن سِير پي هر ڪاريه ۾ سڦل رهو اؤر سرو آتمائون ڪو پي پرتڪيه قل ڪي اڌڪاري بنائو. آب پاشا پي پريورتن ڪرو. جئسي وشو پريورتن ڪي گهڙي سمپ پاپ رهي هئ. سمپورڻا ڪي سمپتا هين وشو پريورتن ڪي گهڙي ڪي سمپتا هئ اِس ليئي آب بيتي سو بيتي ڪر وئرت ڪا خاطا سماپت ڪرو. سڌا سمرت ڪا خاطا هر سنڪلپ ۾ جمع ڪرو. اُپي سين سڌا ڪال ڪي ليئي اُپني ڪو تاج تڪ اؤر تخت ڌاري اُنيو ڪرو. تڪ ڪا مت جانا اَرقات سمرت سين نيچي آنا هئ. اُپي يهه باتين سوڀن سين پي سماپت ڪرو. اُتسا سماپتي سماروه منائو. وشو شيوا ۾ سنڪلپ، واڻي اؤر ڪرم سين دن رات سچي شيواڌاري بن سنگنت روپ ۾ سڌا تپير هو جائو تو وشو شيوا ۾ سِير ڪي چڙهتي ڪلا ستهه هوتي جائينگي. پُڄ آتما بن، پُڄ

ڪا ڦل پراپت ڪر رهي هئڻ سدا اٿسي اُنڀو ڪريندي ڪيونڪ سميءَ کي سميپتا پرمات ھر سريشت ڪرم ڪا ڦل سدا سنشنتا کي روپ ۾ ورتمان اوڙ پوڻيه دونو هين ڪال ۾ پراپت هونگا. اُڀي پراپتي کي مشنري تيورگتي سين اُنڀو ڪريندي. وئرت ڪا پي اوڙ سمرت ڪا پي دونو ڪرم ڪا ڦل لاڪ گُٺا پراپتي ڪيا هوتي هئڻ، يهه سڀ اُنڀو ڪريندي. اس ليئي لاڪ گُٺا جمع ڪرني ڪا سميءَ اَب باقي ٿورا سا ره ڳيا هئڻ. اَب ڪا جمع هونا، جنم جنمانتر کي پراپت بنا نا هئڻ. اسڪي ليئي وشيش ڪيا ڪرنا هئڻ؟ صرف دو باتين ياد رکو ايڪ سدا اُڀي ڪو وشيش آتما سمجھ سنڪلپ وا ڪرم ڪرو. دوسري بات سدا هرايڪ ۾ وشيشنائون ڪو ديڪو. هر آتما ۾ وشيش آتما کي پاونا رکو. سات سات وشيش بناني کي، شپ ڪلياڻ کي ڪامنا رکو. سدا ايڪ بات ڪا اُڻينشن رکو جس اوڱل وا ڪمزوري ڪو هر آتما چورني ڪا پرشارت ڪر رهي هئڻ، اٿسي دوسري دواران چورني والي چيز ڪو سيم ڪي ڌارڻ نهين ڪرنا. دوسري دواران ڦٽنڪي هوئي چيز ڪو لينا يهه ايشوريه رايلائي نهين. رايلا آتمائين دوسري کي ڦٽنڪي هوئي بڙيا چيز پي نهين ليتي. يهه تو اوڱل گندگي هئڻ. اُسي سنڪلپ ۾ پي ڌارڻ ڪرنا مهاپاپ هئڻ اس ليئي اس بات ڪا اُڻينشن رکو. ڪسي کي ڪمزوري وا اوڱل ڪو ديڪي ڪا نيتر سدا بند رکو. نه ڌارڻ ڪرو، نه ورنن ڪرو. جب آپڪي چترون کي پي پڳت مهما ڪرتي هئڻ، هر انگ ڪي مهما ڪرتي هئڻ ڪيرتي گاني کي ڪيرتن ڪرتي هئڻ. آپ چئن روپ ۾ ايڪ دو کي گُٺ گان ڪرو، وشيشنائون ڪا ورنن ڪرو. ايڪ دو ۾ سهيوگ اوڙ سنيهه کي پُشپون کي لين دين ڪرو. هر ڪاريه ۾ هان جي وا پهلي آپ ڪا هات ٻڌائو. سدا هرايڪ وشيش آتما کي آڱي روحاني ورتي روحاني واٽبريشن ڪا ڏوڀ جڳائو. جو پي آتمائين سمپرڪ ۾ آوي اُنهن ڪو سدا اُڀي خزانون سين ورائتي پوڳ لڳائو اَرڻات خزان پيت ڪرو. جب پريڪٽيڪل ۾ اُڀي سين يهه روحاني رسم آرنپ ڪريندي تب هين پڳتي ۾ يهه رسم چلتي رهيڻدي. سنا، اس ورش ڪيا ڪرنا هئڻ. آڇ سيمر کي پريورتن کي باتين سُنائي. ڦر شيوا کي سُنائيندي ڪ شيوا کي ڪيتر ۾ ڪيا ڪرنا هئڻ. اڇا.

اٿسي سدا سمپن مورتيا رايلائي کي نجي سنسڪار والي آتمائين، سدا تلڪ، تاج، تخت ڌاري آتمائون ڪو، هر ڪرم ڪا پرتڪيه ڦل ڪاني والي آتمائون ڪو باپ دادا ڪا يادپيار اوڙ نمستي.

پارٿيون سين ملاقات :-

1- جادو منتر کي سمرتي سين سڦلتا سوروپ :-

جادو منتر سدا ياد رهتا هئڻ؟ جادو ڪا منتر ڪوئسا هئڻ؟ باپ کي ياد هين جادو ڪا منتر هئڻ، اس جادو ڪي منتر دواران جو سڏي چاهو وو پاءِ سڪتي هو. جيئي اسٽول ۾ پي ڪسي ڪاريه کي سڏي کي ليئي منتر جپتي هئڻ. تو يهان پي اگر ڪسي ڪاريه ۾ سڏي چاهتي هو تو يهه مهامنتر هين وڌي سوروپ هئڻ. اٿسا جادو منتر جو سيڪنڊ ۾ جادو منتر ڪر دو اَرڻات

پريورتن ڪر دو. تو اٿسا جادو منتر سدا ياد رهندا هئ ڪ ڪي پوئتا هئ؟ سدا سمرتي تو سدا سڌي. ڪي ڪي سمرتي هونگي تو سڦلتا نهين هونگي، ڪي ڪي هونگي. تو يهه ورش ”سدا“ ڪو انڊر لائين لگائي ڪا ورش هئ. ياد رهندا بڙي بات نهين، ليڪن سدا ياد ۾ رهندا يهي بڙي بات هئ. اب سدا ڪي واري آئي هئ. سدا ڪو اينڊ ڪرو تو سدا سڦلتا مورت رهينگي.

2- مايا ڪي وار سين بچني ڪا ساڌن هئ. وهو سين نيالا اؤر باپ ڪا پيارا بنو :-

هرايڪ اپني ڪو باپ ڪي پياري اؤر وهو سين نياري سمجهتي هو؟ جو باپ ڪي پياري بنئي هئ، وه وهو سين نياري بن جاتي هئ. تو جتنا نيالا پن هونگا اٿنا هين پيارا هونگا، اگر نيالا نهين تو پيارا پي نهين. جو باپ ڪي پيار ۾ لولين رهندي هئ، ڪوئي هونگي هونگي هئ انهن مايا آڪرشت ڪر نهين سڪتي. جئسي وائرپروف ڪپڙا هوتا هئ تو ايڪ بونڊ پي ٿڪتي نهين، اٿسي جو لکن ۾ رهندي، لولين رهندي وه ماياپروف بن جاتي هئ. مايا ڪا ڪوئي وار، وار نهين ڪر سڪتا. باپ ڪا پيار اونا شي اؤر نسوارت هئ، اسڪي پي انپوي هو اؤر الپ ڪال ڪي پيار ڪي پي انپوي هو. وه پيار اس پيار ڪي آڱي ڪچ پي نهين هئ. باپ اؤر مئن تيسرا نه ڪوئي، اٿسي اسٿتي رهندي هئ؟ تيسرا بيچ ۾ آنا آرقات باپ سين الگ ڪرنا. تيسرا آنا هين نهين تو الگ هو نهين سڪتي. جو سدا باپ ڪي ياد ۾ لولين رهندي هئ وه سڌي ڪو پاء ليندي هئ.

3- ايشوريه نشي ڪي مستي سين ڪرماتيت اوستا ڪا نشانا آتي سمپ-

آپ سريشت آتمائين گيان ساگر باپ دواران ڊئريڪٽ سرو پراپتي ڪرني والي هو اؤر جو پي آتمائين هئ وه سريشت آتمائون ڪي دواران ڪچ نه ڪچ پراپتي ڪرتي هئ، ليڪن آپ ڊئريڪٽ باپ دواران سرو پراپتي ڪرني والي هو، اٿسا سريشت نشا رهندا هئ؟ جتنا نشا هونگا اٿنا اپنا ڪرماتيت اوستا ڪا نشانا نزديڪ ڊڪائي دينگا. اگر نشا ڪم هونگا تو نشانا پي دؤر ڊڪائي دينگا. اس ايشوريه نشي ۾ رهندي سين ڏڪون ڪي دنيا ڪو سهج هين پوڻ جاتي هئ، اس نشي ۾ پي سپ ڪچ پوڻ جاتا هئ نان. تو اس ايشوريه نشي ۾ رهندي سين سدا ڪال ڪي ليئي پراڻي دنيا پوڻ جاتي. اس نشي ۾ ڪوئي نقصان نهين، جتنا نشا چڙهاو اٿنا اچا. اس نشي ڪو زياده پيئا تو ختم هو جاتي. يهان اس نشي سين اونا شي بن جاتي. جو نشي ۾ رهندي هئ انڪو ديڪني والي پي انپو ڪرتي ڪ يهه نشي ۾ هئ، اٿسي آپڪو پي ديڪ يهه انپو ڪرين ڪ يهه نشي ۾ هئ. ابي ابي نشا چڙها ابي ابي اٿرا تو جو مزا آنا چاهيئي وه نهين آئينگا، اس ليئي سدا نشي ۾ مست رهي، اس نشي ۾ سرو پراپتي هئ. ايڪ باپ دوسرا نه ڪوئي يهه سمرتي هين نشا چڙهاتي هئ. اسي سمرتي ۾ سمرتي آ جاتي.

سنا تو بهت هئ اسڪا سوروپ بن ساڪيات ڪرائو. باپ دادا سبي بچون ڪو چئن ساڪياتڪار ڪراني والي ساڪيات مورتيان ديڪني چاهتي هئ، جب چئن مورتيان تيار هو جائينگي تب يهه جڙ مورتيان سماپت هو جائينگي اؤر يهي پارت بيحد ڪا مندر بن جائينگا، انيڪ سماپت

هوڪر ايڪ هين بڙا مندر هو جائينگا. اچا.

4- سنگر يگ کي سميه ڪو هر قدم ۾ پدمون کي ڪمائي ڪا وردان

سدا سِير ڪو هر قدم ۾ پدمون کي ڪمائي ڪرني والي پدماپدم پايڻيالي آتمائين سمجھتي هو. چيڪ ڪرتي هو ڪ هر قدم ۾ جمع هوتا جا رها هئا! سنگر يگ ڪو يهي وردان ملا هوندا هئا، هر قدم ۾ پدم جمع. تو ايڪ سيڪنڊ پي وا ايڪ قدم پي جمع نھين ڪيئا تو ڪتنا نقصان هو ٿيا، لوڪ ۾ پي اگر ڪوئي دن ڪمائي نھين هوتي هئا تو چنڊا لڳ جاتي هئا، وه تو حد کي ڪمائي هئا يھ بيحد کي ڪمائي هئا، اُپي ڪا ايڪ قدم پدمون کي ڪمائي جمع ڪرني والا هئا تو يھان ڪتنا آئينشن چاهيئي. اتنا آئينشن هئا ڪ ساڌارڻ قدم اُٿا تي هو؟ اُپي اَلوڪ جنم هوندا تو هر قدم اَلوڪ هونا چاهيئي، ساڌارڻ نھين. جو هر قدم ۾ پدمون کي ڪمائي جمع ڪرني والي هونگي اُنکي نشاني ڪيا دڪائي دينگي؟ اُنکي چھري سين سدا پراپتي کي جھلڪ دڪائي دينگي، جئسي اِسٽول ڪوئي چيز کي چمڪ دڪائي ديني هئا نان، وئسي پراپتي کي جھلڪ چھري سين دڪائي دينگي.

سمپر ڪ ۾ آني والي پي سمجھينگي ڪ اِنڪو ڪچ پراپت هوندا هئا. وه سِير هين آڪرشت هو ڪرڪي آپڪي سامني آئينگي، تو آپڪا سمپن چھرا شيوا کي نِمت بن جائينگا. سڀي سدا خوش رھتي هو ڪ ڪي ڪي خوشي ڪا خزانا مايا چين لي جاتي هئا، مايا ڪا گيت بند هئا يا ڪلا هوندا هئا! آب گيت ۾ اچي طرح سين ڊبل لاک لڳائو، سنگل لاک پي مايا ڪول ڪر اندر آ جائينگي. ڊبل لاک آرڻات ياد اوڙ شيوا ۾ بڙي رهو، اگر صرف ياد ۾ هونگي شيوا ۾ نھين تو پي مايا آ جائينگي. ڊبل لاک ۾ مايا اندر نھين آئينگي. ڪٽڪائينگي اندر نھين آئينگي آرڻات وار نھين ڪرينگي. منسا شيوا پي بهت هئا، اُپني ورتي سين و اتاورڻ ڪو شڪتياشي بناو. ساري وشو ڪا پريورتن هئا نان، تو ورتي سين و اتاورڻ پريورتن هونگا. اچا.

وردان - من ٻڌي کي ايڪاگرتا دواران سرو سڌيان پراپت ڪرني والي

سدا سمرت آتما پو

سرو سڌيون ڪو پراپت ڪرني کي ليئي ايڪاگرتا کي شڪتي ڪو ٻڌائو. يھ ايڪاگرتا کي شڪتي سهج نروگھن بناء ديني هئا، محنت ڪرني کي آوشيڪتا نھين رھتي. ايڪ باپ دوسرا نه ڪوئي، اسڪا سهج اُنيو هوتا هئا، سهج ايڪ رس اِسٽني بن جاتي هئا. سرو ڪي پرت ڪلياڻ ڪي ورتي، پائي پائي ڪي درشتي رھتي هئا. ليڪن ايڪاگر هوني کي ليئي اتنا سمرت بنو جو من ٻڌي سدا آپڪي آرڊر اَنوسار چلي. سوڀن ۾ پي سيڪنڊ ماتر پي هلچل نه هو.

سلوگن - ڪمل ڀڄپ ڪي سمان نياري رهو تو پريو ڪي پيار ڪي پاٿر بن جائينگي.